

El MUCE al Parlament de Catalunya

Les entitats i organitzacions del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) tenim com a objectiu la vetlla i la defensa de l'educació pública i la seva qualitat i per això rebutgem la Llei Orgànica para la Millora de la Qualitat d'Educació (LOMCE). Aquesta llei és injusta i lesiva per a l'alumnat de Catalunya i la seva aplicació tindrà conseqüències molt difícilment reversibles.

El 13 de març de 2013, quan la LOMCE començava el seu procés parlamentari, el MUCE ja es va dirigir al Parlament de Catalunya per demanar que protegís l'alumnat de Catalunya de l'aplicació de la LOMCE, que es posicionés i actués perquè les disposicions de la LOMCE contràries als principis de l'educació pública catalana no fossin aplicades a Catalunya.

Avui, el MUCE torna al Parlament per demanar-li que concreti les mesures que prendrà per garantir la pervivència i la millora de l'educació pública catalana. En conseqüència, demanem el desenvolupament del cos legal necessari per assolir aquests objectius i fer realitat la no aplicació de la LOMCE.

Barcelona, a 25 d'abril de 2014

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en primer lloc que: *El dret universal a l'educació ha d'estar garantit pels poders públics. La LOMCE posa en qüestió la universalitat del dret a l'educació en introduir l'expressió "titulares del derecho a la educación" on s'indica, per passiva, que hi pot haver persones que no siguin "titulars" del dret. En el mateix article rebaixa la responsabilitat dels poders públics i dóna la mateixa potestat de regulació i finançament als agents privats: "otros agentes, públicos y privados, que desarrollan funciones de regulación, de financiación o de prestación..."*

Per complir que *el dret universal a l'educació ha d'estar garantit pels poders públics*, és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Garantir la universalitat i no exclusió de cap infant o jove del sistema educatiu.
- Garantir la gratuïtat.
- Garantir un finançament públic suficient per als ensenyaments regulats per la LOMCE, que assumeixi la totalitat de la despesa dels centres de titularitat i gestió pública.
- Garantir totes les places públiques suficients mitjançant la creació de centres de titularitat i gestió pública en els ensenyaments afectats per la LOMCE.
- Tendir a una única xarxa educativa de titularitat i gestió pública.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en segon lloc que: *El talent individual i col·lectiu és el resultat de l'educació, no una qualitat innata i inamovible. Els infants tenen dret a construir la seva identitat i els seus talents en un procés de cooperació social que redefineix contínuament la cultura col·lectiva, el patrimoni humà primordial. Aquesta és precisament la grandesa de l'educació, que ens permet ser millors que nosaltres mateixos. No podem compartir que el sistema educatiu tingui com a missió reconèixer diferències d'origen i "encauzarlas en distintes trayectorias", sinó compensar-les mitjançant una bona educació per fer efectiva la igualtat d'oportunitats en la vida adulta.*

Per complir el principi que El talent individual i col·lectiu és el resultat de l'educació, no una qualitat innata i inamovible, és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Garantir el dret a una educació integral. No té sentit permetre assignatures de diferents categories.
- Garantir la inclusivitat del sistema educatiu de Catalunya, i per tant, el dret a l'atenció a la diversitat de l'alumnat de Catalunya, amb els recursos necessaris per al desdoblament, l'atenció individualitzada, o altres formes d'atenció. En aquest sentit, caldrà revisar la normativa actual per disminuir les ràtios.
- Garantir l'equitat en l'educació, mitjançant les polítiques de compensació necessàries, que han de comprendre necessàriament beques i ajuts per a tot l'alumnat que els necessiti.
- Evitar que l'alumnat obtingui titulacions de diferent valor en acabar l'ESO.
- Garantir la universalització de l'educació pública 0-3 anys.
- Regular l'educació al llarg de la vida, garantint-ne les places públiques suficients.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en tercer lloc que: *L'educació implica un compromís ètic amb la societat i amb la convivència democràtica. Defensem l'educació en els valors comuns d'una societat democràtica, un currículum laic en l'educació bàsica, que permeti a les persones la formació de criteri lliure i propi, des del respecte i el coneixement de diferents opcions ideològiques o religioses. La diferenciació escolar de l'alumnat que cursa religió i el que cursa una assignatura alternativa i l'eliminació d'una formació comuna en els valors de ciutadania no són mesures adequades per al conreu de l'esperit crític ni de la solidaritat democràtica.*

Per fer realitat que **L'educació implica un compromís ètic amb la societat i amb la convivència democràtica**, és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Que el currículum dels ensenyaments regulats per la LOMCE contingui les competències necessàries per a una educació vers la convivència democràtica i la formació de ciutadania.
- Que els centres siguin gestionats i organitzats democràticament com a exemple i pràctica dels valors democràtics.
- Aconseguir que els projectes de centre siguin democràtics, elaborats i aprovats amb la participació de la comunitat educativa.
- Es preservi la pluralitat en l'educació.
- Que l'educació obligatòria sigui laica.
- Protegir la llibertat religiosa i la convivència entre persones de diferents creences.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en quart lloc que *la segregació escolar opera contra l'educació, la construcció de coneixement i la cohesió social. La LOMCE promou la segregació escolar de l'alumnat per nivell adquisitiu, amb la promoció del mercat educatiu i de polítiques de competitivitat entre escoles. Promou la segregació per sexe, la segregació per religió, per "especialització curricular", per rendiment escolar... Facilita la segregació escolar, també, mitjançant una normativa d'admissió d'alumnes que dona potestat a les direccions dels centres per seleccionar l'alumnat.*

Per a evitar la segregació escolar és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Planificar l'oferta pública de places escolars mitjançant la participació de la comunitat educativa i els poders locals, elaborant conjuntament el mapa escolar i fent-ne públiques les previsions d'oferta i el pla d'obres que l'ha d'acompanyar, tot prioritant l'oferta de titularitat i gestió pública.
- Garantir que tots els centres tindran una qualitat equivalent i adequada que asseguri la igualtat d'oportunitats, mitjançant
 - El suport i els recursos a centres.
 - La promoció de la cooperació, i no de la competitivitat mitjançant rànquings o especialitzacions.
 - Impedir la selecció de l'alumnat per part dels centres mitjançant la normativa d'escolarització.
- Impedir la segregació per sexe o per qualsevol altre motiu en el sistema educatiu.
- Aplicar una prova única d'accés a la universitat, com a mecanisme de regulació de la matrícula, millorant-ne el disseny i la realització.
- Regular la FPB amb ràtio 15, per ser començada als 16 anys i amb places suficients. Impedir que l'alumnat accedeixi a la Formació Professional Bàsica (FPB) amb 14 o 15 anys.
- La Formació Professional ha de contemplar un currículum que sigui formatiu també en els aspectes de ciutadania i desenvolupament personal.
- Garantir que les activitats de lleure, esport i d'altres formacions no obligatòries tinguin qualitat educativa i es desenvolupin en igualtat d'oportunitats.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en cinquè lloc que *la coresponsabilitat és un factor d'èxit en l'educació. Cal tota una tribu per educar un infant. És necessari que la normativa educativa tingui coherència en el conjunt d'Europa. Igualment és necessària la capacitat de decisió en educació de la societat catalana a través del seu govern i dels seus poders locals, per a la implementació de les polítiques sobre el territori i per a la pervivència de la cultura pròpia. Alhora és imprescindible la capacitat de fer projecte educatiu concret a cada centre o grup de centres, amb la implicació de la comunitat educativa. La LOMCE ignora les directives europees, usurpa competències al govern de Catalunya, anul·la la capacitat d'intervenció dels municipis, desconsidera la intervenció dels agents socials i minimitza la participació de la comunitat educativa en el sistema. D'aquesta manera, el sistema és més ineficient, i als seus actors principals se'ls redueix el millor que poden aportar: la seva responsabilitat i la seva iniciativa.*

Per a exercir la coresponsabilitat en l'educació és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Garantir la compatibilitat de les acreditacions del sistema educatiu català amb sistemes europeus
- Preservar i articular les competències educatives de les administracions pròpies i democràtiques de Catalunya, equilibrant els principis d'equitat i proximitat.
- Promoure les competències de la comunitat educativa. Apoderar famílies, treballadors i treballadores, estudiants i les seves organitzacions per a la seva participació efectiva en els projectes educatius. És des d'aquesta participació que cal definir l'autonomia pedagògica dels centres educatius.
- Promoure la cooperació en xarxa entre centres en els territoris.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en sisè lloc que *l'escola catalana i la immersió lingüística han estat una política de consens a Catalunya i un factor d'integració per a la ciutadania catalana de qualsevol origen. La societat catalana no ha de permetre la fractura social ni la pèrdua cultural que l'aplicació de la LOMCE suposaria, en permetre escoles amb llengües vehiculars diferents, o en reduir el pes de la llengua i la cultura catalanes en el sistema educatiu. En aquest sentit operen no només els preceptes de la LOMCE relacionats amb les competències de la Generalitat, i sobre el propi currículum, sinó les disposicions relatives a l'avaluació mitjançant proves externes amb efectes sobre la promoció i la selecció de l'alumnat.*

Perquè l'escola catalana i la immersió lingüística puguin perviure, amb el desenvolupament d'un currículum propi i útil, és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Perseverar en la confecció d'un currículum propi, flexible i basat en l'adquisició de competències i desenvolupament de capacitats.
- Impulsar un ús de les TIC-TAC basat en el programari lliure i les xarxes d'aprenentatge cooperatiu.
- Fer possible l'aprenentatge de la llengua catalana per a tot l'alumnat de Catalunya, sense discriminacions, a través de les metodologies de la immersió lingüística.
- Plantejar la diversitat lingüística de Catalunya com a riquesa compartida, i promoure l'aprenentatge de llengües estrangeres, fomentant el reconeixement de les llengües i cultures presents en els centres educatius.
- Evitar que els aprenentatges i el currículum quedin sotmesos a través de les proves externes de revàlida, que poden impedir la titulació d'alumnes amb resultats suficients en el currículum propi.
- Garantir el català com a llengua vehicular del sistema educatiu.

La Resolució del 23 de maig de 2013 del Parlament de Catalunya, en la seva exposició de motius, afirmava en setè lloc que *la millora de la qualitat de l'educació pública s'aconsegueix mitjançant un esforç col·lectiu i continu basat en el coneixement de les ciències de l'educació, en la investigació i en la innovació pedagògica. És inacceptable la selecció i la classificació de les matèries del currículum, els plantejaments organitzatius i de gestió, l'errònia concepció d'autonomia de centres... La LOMCE no avança en la formació del professorat i del conjunt de la comunitat educativa, ni en la promoció de la investigació, la transferència de coneixement i la innovació. Al contrari, la LOMCE s'ufana de basar-se en el "sentido común".*

Perquè per promoure la qualitat de l'educació pública, és necessari que el Parlament resolgui per a:

- Avaluar el sistema educatiu periòdicament des del Parlament de Catalunya, i amb la participació de les persones i instàncies avaluades, com a garantia de control democràtic i utilitzar l'avaluació exclusivament per a la millora de les polítiques públiques en educació. L'avaluació pública no pot consistir en mesurar ni publicar els èxits o els fracassos dels infants. Qui pot dir que una persona de menys de 16 anys ja ha fracassat?
- Assegurar que l'administració educativa selecciona i contracta directament, amb criteris d'igualtat, mèrit i capacitat, el nombre de professorat i professionals suficient per permetre un servei de qualitat. L'alta complexitat i responsabilitat de la tasca educativa requereix:
 - Un compromís ètic dels treballadors i treballadores al servei de l'educació.
 - Condicions de treball i estabilitat laboral que permetin incorporar de manera sistemàtica la formació, la investigació i la innovació a la tasca docent, des de la pràctica reflexiva en el centre de treball fins a formació de postgrau.
 - La participació dels i les professionals en l'àmbit de l'autonomia pedagògica dels centres educatius i per a una millor coordinació i treball en equip, mitjançant els claustres i equips docents.
- Promoure la cooperació de la Universitat amb el Sistema Educatiu, en un desenvolupament de l'I+D+i de l'educació.